

Το Τέταρτο Κουδούνι

Ένα blog για το θέατρο και τις τέχνες

September 7, 2017

Όταν η Πέγκυ συνάντησε τον Μίκη ή Όταν το θέατρό μας απενοχοποιεί τον αυνανισμό ή Η «Λίμνη» των Ατρείδων

Το Τέταρτο Κουδούνι / 7 Σε(μ)πτε(μ)βρίου 2017

ΚΑΙ η Πέγκυ Ζήνα. Μόνον ο Βασίλης Καρράς δεν έχει ακόμα τραγουδήσει Μίκη Θεοδωράκη. Ή μήπως έχει και μου 'χει ξεφύγει; Όλος ο κόσμος, μια σκηνή...

Λυπηρό, πολύ λυπηρό, τραγικό το μοναχικό τέλος του Λούη Γεράρδου. «Ήταν ένας απ' τους αριστοτέχνες της ελληνικής υψηλής ραπτικής» έγραψε η ειδικότατη Έφη Φαλίδα. Ναι, ήταν! Ρούχα εμπνευσμένα, υπέρκομψα -το απαύγασμα της κομψότητας. Έντυσε και ηθοποιούς στη σκηνή -κυρίες του θεάτρου. Εγώ, στη μνήμη του, θα σας θυμίσω κάτι που δεν ξέχασα ποτέ: το κοστούμι -η λευκή τουαλέτα- με το οποίο έντυσε -ήταν ο ενδυματολόγος της παράστασης- την Κατερίνα Χέλμη για την Κυρία της στις

«Δούλες» του Ζαν Ζενέ, που ανέβασε ο Κοραΐς Δαμάτης, τη σεζόν 1991/1992, στο Εθνικό, στην τότε «Νέα Σκηνή», με Σολάνζ την Αντιγόνη Βαλάκου και Κλερ την Βέρα Ζαβιτσιάνου: κα-τα-λυ-τι-κό ρούχο - είχα γράψει τότε στα «Νέα». Όχι απλώς θεσπέσιο, αλλά απολύτως ζενεϊκό. Όσο δε γίνεται -η πεμπτουσία του ύφους Ζενέ, όπου το εξεζητημένα αριστοκρατικό αγγίζει τα όρια του τρανς, ήταν σα να γινότανε η τουαλέτα αυτή το κέντρο βάρους, ο άξονας της παράστασης. Ελπίζω ότι σώζεται -είναι πολύτιμο

παραστασιακό στοιχείο, είναι έργο τέχνης. Αφήστε ΠΩΣ ήξερε να τη φορέσει η Κατερίνα Χέλμη... Γιατί 'Ηξερε.

Ναι, τον τήρησα το λόγο μου. Στο «Τέταρτο Κουδούνι», στις 13 Αυγούστου, σας έγραφα ότι, παρακινημένος απ' την αφίσα της αλλά κι απ' τις θετικότητες κριτικές των, και βεβαίως, έγκριτων Κώστα Γεωργουσόπουλου στα «Νέα» και Λέανδρου Πολενάκη

Search To Tetarto Koudouni

Follow by Email

Translate this blog

Επιλογή γλώσσας

Με την υποστήριξη της [Google Μετάφραση](#)

About Me

Giorgos Sarigiannis

Follow

[View my complete profile](#)

Contact Me

Name

Email *

Message *

στην «Αυγή», «δε θα τη χάσω» τη (σοφόκλεια) «Ηλέκτρα» του «Διάχρονου Θεάτρου» της Μαίρης Βιδάλη, σε σκηνοθεσία Γιώτας Κουνδουράκη -τι να σου κάνει κι ο σκηνοθέτης στις περιπτώσεις αυτές... Όχι, δεν επρόκειτο για απειλή. Ναι, πήγα και ΤΗΝ ΕΙΔΑ την παράσταση. Με τα ίδια μου τα μάτια. Είδα την Μαίρη Βιδάλη να ερμηνεύει Ηλέκτρα, είδα την Λουκία Παπαδόκη να ερμηνεύει Κλυταμνήστρα, ΕΙΔΑ τον Κώστα Φραγκολιά να ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ Ορέστη, και... και... Δεν έχω να σας γράψω κάτι επί της ουσίας. Είμαι ακόμα εμβρόντητος απ' το σοκ - όσο κι αν το περίμενα, της αφίσας δεδομένης. Η πραγματικότητα, κάποιες φορές, ξεπερνάει την όποια φαντασία (Η παράσταση, πάντως, όπως άκουσα απ' τα μεγάφωνα, πριν αρχίσει, «τελεί υπό την αιγίδα της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου», ό,τι κι αν αυτό σημαίνει, πού να κάθομαι, τώρα, να ψάχνω, στην Διαύγεια...).

Την είδα, την «Ηλέκτρα», στο Αιγάλεω, στο θέατρο «Αλέξης Μινωτής», στο πλαίσιο των εκδηλώσεων «Πολιτιστική Διαδρομή 2017» -όχι, εδώ, δεν έχουν πάρει τα μυαλά τους αέρα και να λένε ότι οργανώνουν «Διεθνές Φεστιβάλ»... Αλλά εκείνη την «Λίμνη των κύκνων», που ακούγαμε - πλήρης εκδοχή- επί είκοσι λεπτά πριν απ' την

παράσταση, τι τη θέλανε; Πάντα τη βάζουν, σ' όλες τις εκδηλώσεις; Ως ενέργεια σκοπούσα στη μουσική αγωγή των δημοτών; Αλλά πριν απ' την «Ηλέκτρα»; Την «Λίμνη των κύκνων»; Να παιζότανε, τουλάχιστον, μετά, η «Αγριόπαπια» του Ίψεν... Ή, έστω, ο «Γλάρος» του Τσέχοφ... Ή να εμφανιζότανε κλιμάκιο του «Μπαλσόι»... Να πεις, «ε, είναι κάπως στο πνεύμα». Αλλά πριν απ' την «Ηλέκτρα»; Το πα ντε κατρ; Πριν απ' τα αίσχη των Ατρείδων;

«Η χώρα των πελαργών... Ένα παραμύθι της θάλασσας» είναι το πρώτο έργο για παιδιά της Ήβης Σοφιανού: η θεατρική εταιρεία «Νεάπολις» θα το παρουσιάσει σε σκηνοθεσία Αλέξανδρου Κομπόγιωργα, στην Κεντρική Σκηνή του «104», από 8 Οκτωβρίου και για κάθε Κυριακή. Είναι η καινούργια της παραγωγή

μετά το «Ταξίδι στο κέντρο της γης», πάνω στο μυθιστόρημα του Ζιλ (Ιουλίου, που λέγανε...) Βερν, παράσταση που παιζότανε στο ίδιο θέατρο για δυο σεζόν. Μέλος της οικογένειας Σοφιανού, γνωστής στην Ελλάδα, εδώ και χρόνια, απ' τις παραστάσεις της κουκλοθεάτρου κι απ' τις τηλεοπτικές κουκλοθεατρικές σειρές «Φρουτοπία» και «Του κουτιού τα παραμύθια», η Ήβη Σοφιανού για πρώτη φορά αφήνει το κουκλοθέατρο και γράφει θέατρο για παιδιά.

Στο έργο, ένας γλάρος, μια μαϊμού κι ένας ναυαγός συναντιούνται σ' ένα έρημο νησί. Θα μάθουν να εμπιστεύονται ο ένας τον άλλον, σεβόμενοι τη διαφορετικότητά τους κι έτσι θα χτίσουν μια σπουδαία φιλία ενώνοντας τις δυνάμεις τους για να βρουν μια χώρα ειρήνης κι ελευθερίας, την Χώρα των

Πελαργών. Σ' ένα ταξίδι γνώσης, εκπλήξεων και ανατροπών, πάνω σ' ένα αυτοσχέδιο καράβι με κατάρτι μπανανιάς, θα διασχίσουν τους ωκεανούς ανακαλύπτοντας τις αξίες της συνεργασίας και της αλληλεγγύης. Μ' εφόδια την υπομονή, την επιμονή, την πίστη και την φαντασία θ' αντιμετωπίσουν όλες τις προκλήσεις, θα χτίσουν γερούς δεσμούς αγάπης και θα φτάσουν στο σκοπό τους με δημιουργικότητα και χιούμορ.

Το έργο ανεβαίνει σε διασκευή της ομάδας «Νεάπολις», με σκηνικά και κοστούμια του σκηνοθέτη Αλέξανδρου Κομπόγιωργα, μουσική επιμέλεια και σύνθεση Νεφέλης Κουλούρη, ενορχήστρωση και ηχητικά εφέ Αντώνη Δελαπόρτα ενώ τις

χορογραφίες και την κινησιολογία θα υπογράψει η Άρτεμις Ιγνατίου.

Παίζουν οι Γιάννης Τσουρουνάκης, Νεφέλη Κουλούρη, Αλέξανδρος Κομπόγιωργας, ακούγονται οι φωνές των ηθοποιών Κωνσταντίνου Κουνέλλα, Κωνσταντίνας Λιναρδάτου, Άγγελου Χατζά ενώ το τραγούδι του φινάλε

ερμηνεύουν οι Νικόλαος Καραγκιαούρης, Ευαγγελία Καρακατσάνη, Μαριάννα Πολυχρονίδη.

Η «Μήδεια» του Δημήτρη Καραντζά (φωτογραφία: Βάσια Αναγνωστοπούλου) κι η «Ιφιγένεια εν Αυλίδι των Αιμίλιου Χειλάκη και Μανώλη Δούνια, μαζί με την επανάληψη των «Επτά επί Θήβας» του Τσέζαρις Γκραουζίνις

ήταν, κατά τη γνώμη μου, οι καλύτερες -οι πιο ολοκληρωμένες ως άποψη- απ' τις παραστάσεις αρχαίου δράματος που 'δα μέχρι τώρα -έχω και κάποια υπόλοιπα-, το φετινό καλοκαίρι. Και πολύ λυπήθηκα που, απ' τις τρεις, μόνο

Blog Archive

▼ 2017 (102)

▼ September (3)

Όταν η Πέγκυ συνάντησε τον Μίκη ή Όταν το θέατρό μ...

«Σταθμός» για το νεοελληνικό έργο απ' τον Μάνο Καρ...

«Γλυκειά η ζωή κι ο θάνατος μαυρίλα»: αλλά η Ιφιγέν...

► August (8)

► July (10)

► June (20)

► May (15)

► April (9)

► March (11)

► February (12)

► January (14)

► 2016 (153)

► 2015 (113)

► 2014 (126)

► 2013 (146)

η «Ιφιγένεια» δε βρήκε θέση στο Φεστιβάλ Επιδαύρου. Μήπως, όμως, δεν είναι και τόσο αργά; Υπάρχει και το επόμενο Φεστιβάλ. Μήπως ενταχθεί στο πρόγραμμά του; Η επανάληψη, φέτος, απ' το ΚΘΒΕ των «Επτά επί Θήβας» που 'χαν επίσης παιχτεί πέρσι, στην Επίδαυρο μάλιστα, νομίζω πως δικαίωσε την επιλογή.

Ακούγοντας στην παράσταση της συγκεκριμένης «Ιφιγένειας εν Αυλίδι» και διαβάζοντας στο πρόγραμμα της παράστασης -«επειδή το όνομα αυτό παραδίδεται από όλους τους κώδικες» αναφέρεται στο σημείωμα των συν-σκηνοθετών Αιμίλιου Χειλάκη και Μανώλη Δούνια- την ΚλυταιΜΝΗστρα ως ΚλυταιΜΝΗστρα, τι θυμήθηκα; Ο -έξοχος- μεταφραστής Γιώργος Μπλάνας, που χρησιμοποιεί -τεκμηριωμένα- την αρχαιότερη εκδοχή, αυτή η οποία χρησιμοποιείται στις επιγραφές- του ονόματος της βασίλισσας των Μυκηνών, δεν ειν' ο πρώτος. Δεν είμαι φιλόλογος, δεν κάνω μελέτη αλλά νομίζω πως ο Θρασύβουλος Σταύρου ήταν εκείνος που πρωτοχρησιμοποίησε -στη δική του μετάφραση η οποία πρωτοπαίχτηκε απ' το ΚΘΒΕ το 1963- αυτόν τον τύπο. Τότε ήταν και που ο πρωταγωνιστής του παλιού Εθνικού Γιώργος Γληνός, που ΚλυταιΜΝΗστρα την ήξερε μέχρι τότε, είπε -επιτρέψτε μου, έτσι τουλάχιστον μου παραδόθηκε -για το μεταφραστή το ιστορικό: «Ειν' ο πρώτος που έβγαλε το νι απ' το μνη της Κλυταιμνήστρας» (Φωτογραφία: Νικόλας Κομίνης).

Το 'μαθα κι αυτό - καθυστερημένα, γηράσκω αεί διδασκόμενος...- κι εντυπωσιάστηκα Ποια είναι τομεάρχης ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ στον Δήμο Γλυφάδας; Η Βάνα Μπάρμπα -εκλεγμένη δημοτική σύμβουλος άλλωστε, στην Γλυφάδα..Κι ώσπου να το μάθω, διαβάζω πως η Βάνα Μπάρμπα ανεπίσημα προς το παρόν- δηλώνει πως στις επόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές θα θέσει υποψηφιότητα και για δήμαρχος Αθηναίων. Γιατί όχι; Οι προηγούμενοι καλύτεροι ήταν; Όλος ο κόσμος, μια σκηνή...

Νομίζω πως η θεατρική σεζόν 2016/2017 είναι αυτή που απενοχοποίησε τον αυνανισμό -ως θεατρική, εν πάση περιπτώσει, πράξη. Πολλά «τολμηρά» έχουμε δει τις τελευταίες δεκαετίες στη σκηνή μας, ως καθρέφτη αυτών που ξεκίνησαν πολλά χρόνια νωρίτερα, στις ξένες σκηνές. Το γυμνό, πια, έχει πάψει -σχεδόν- να σοκάρει, πολλά ταμπού έχουν καταρριφθεί, στο «Αμόρε» προ πολλών ετών, είχαμε την πρώτη επί σκηνής πεολεχία, ιδού που τη φετινή θεατρική χρονιά-καλά, εντάξει, προϋπήρξε η «Κοκκινοσκουφίτσα-Το πρώτο αίμα» της πρωτοπόρας Λένας Κίτσοπούλου, στην «Στέγη» κι η εμβληματική πια

► 2012 (169)

► 2011 (44)

Labels

Θέατρο Τέταρτο Κουδούνι

Τέταρτο Κουδούνι Έκτακτο Πολιτική ως
Θέατρο Μουσική Τίπ Κινηματογράφος Όπερα
Προσωπικό Χορός Τηλεόραση ως Θέατρο Φεστιβάλ
Βιβλίο Κοινωνία ως Θέατρο Θρησκεία ως Θέατρο
Περφόρμανς Γελοιογραφία Μιούζικαλ Εικαστικά Οπερέτα
Ποίηση Ραδιόφωνο Φωτογραφία

My Blog List

Bibliothiras

CultureNow.gr

Dancepress

IT'S MY BLENDER !

Monopoli

Operratika

Savas Patsalidis

Senile decay

Something like happiness

Theatreviewer.blogspot

To Spirto

ΣΤΕΓΗ

Total Pageviews

1,981,218

κιτσοπούλεια σκηνή της Μαμάς της Κοκκινোসκουφίτσας με το πιστολάκι/σεσουάρ σε χρήση διαφορετική από τη συνήθη, θυμάμαι παλιότερα κι ένα ανέβασμα του «Χάσαμε τη θεία. Στοπ» του Γιώργου Διαλεγγμένου σε κάποιο ΔΗΠΕΘΕ, απ' το συγγραφέα που 'παιζε κιόλας και μια σκηνή του μπροστά στο φέρετρο της θείας, αλλά αυτά ήταν σποραδικά...- έφτασε κι η σειρά του αυνανισμού. Συστηματικά πια. Διότι δεν ήταν μια και δυο πια οι παραστάσεις

με τις σχετικές σκηνές. Απ' «Τα χρόνια της αθωότητας» -Δούκας Καπάντασης/Βασίλης Νούλας/- «Nova Melancholia»- στην «Στέγη» μέχρι το «Greek Freak/All Star Game» -Σίμος Κακάλας/- «Χώρος»/Φεστιβάλ Αθηνών/«Ολύμπια»- δεν ξέρω κι εγώ πόσες σκηνές αυνανισμού -ανδρικού αλλά και γυναικείου, σε σωστή ποσότητα- είδα.

Αυτό πάλι, που ο Τραγάκης της ΝουΔου άφησε, με διαθήκη ή κάτι τέτοιο, τα ψηφαλάκια του στο γιο του δηλώνοντας ότι στις επόμενες εκλογές δε θα κατεβεί ο ίδιος αλλά ότι ο υιός Τραγάκης θα 'ναι στη θέση του και που ο Αρχηγός Κυριάκος Μητσοτάκης - Κωνσταντίνου-, πριν

αλέκτορα φωνήσαι, αποφασιστικά δήλωσε, με αποφασιστική αρχηγική κίνηση, πως «αποφάσισε ότι ο κ. Παναγιώτης Τραγάκης (σ.σ. ο υιός, ο υιός) δε θα είναι (σ.σ. που, τελικά -βάζουμε στοίχημα;- θα 'ναι...) υποψήφιος Βουλευτής

στις προσεχείς εθνικές εκλογές. Δεν θα συμπεριληφθεί στα ψηφοδέλτια της Νέας Δημοκρατίας όποιος προκαταλαμβάνει τις αποφάσεις του Προέδρου και των αρμοδίων οργάνων του Κόμματος»; Που, αν το κάνουμε λιανά, πα' να πει πως επί των ημερών του συγκεκριμένου Προέδρου δεν περνάει, δεν περνάει - όχι ο φασισμός- ο νεποτισμός; Ναι, ο Κυριάκος Μητσοτάκης -του Κωνσταντίνου κλπ κλπ- το δήλωσε. Ε, αυτό δε με ξεπερνάει απλώς. Με συνέτριψε. Τουλάχιστον για την τρέχουσα βδομάδα.
Όλος ο κόσμος, μια σκηνή...

Πάντως, αν δεν ήταν το συγκεκριμένο, η πολιτική (;) κορωνίδα της συγκεκριμένης βδομάδας θα 'ταν αυτό το σπαρταριστό, το καινούργιο (;;;;) σλόγκαν που λάνσαρε η Φώφη Γεννηματά -ναι, του ΠΑΣΟΚ: «Από την Αλλαγή στη Νέα Αλλαγή». Αυτό που τάραξε, λέει, το Μαξίμου.

Ε, ναι! Ο Σέξπιρ το 'γραψε, εμμονικά το επαναλαμβάνω εγώ: «Όλος ο κόσμος, μια σκηνή...».

Posted by [Giorgos Sarigiannis](#)

No comments:

[Post a Comment](#)

Enter your comment...

Comment as: Unknown (Goog ▾) Sign out

Publish Preview ☐ Notify me

[Home](#)

[Older Post](#)

Subscribe to: [Post Comments \(Atom\)](#)

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](#).

Travel theme. Theme images by [Storman](#). Powered by [Blogger](#).